

prav, kakor se ravna. Ko je bila tudi nova volitev nekterih odbornikov končana, je gosp. dr. E. Costa besedo poprijel in omenivši nove razmere obertnijskega in rokodelskega stanú, ki se bojo z vpeljavo nove obertnijske in rokodelske postave začele, je iz nje povzel veliko važnost tistega razdelka, ki določuje družtva. Od sv. pisma začemši, ki pravi, da ni dobro, ako je človek samec, je gledé na mnoge dobe starih, srednjih in novih časov, lepo izpeljal očividno potrebo, da se ljudje enega opravilstva združijo in z zedinjeno močjo sami sebi in svojim pomagajo. Al da tako zedinjenje tekne, mora prostovoljno biti, ne pa prisiljeno. „Živa priča, da je to mogoče — je sklenil gosp. govornik — je ta naša družba, ki se pod skerbnim vodstvom z dušo in telesom njenemu pridu udanega predsednika gosp. Horak-a po pravici šteje ljubljanskim obertnikom in rokodelcom v čast“.

Z Ljubljane. V pondeljek zvečer je napravila tukajšnja pevska družba pod vodstvom gosp. Nedved-a svojim družbenikom prav vesel večer. Zasukala je celo „besedo“ (koncert) nekoliko po pustni pratiki in s tem je vsem močno vstregla. Pelo se je največ reči v zboru (koru); národne štajarske pesmi so peli štirje gosp. pevci v narodni štajarski obleki; štirje za „popotne muzikante“ oklicani umetniki so godli pustu na čast četveroglasno burkico; nek izversten gledišen igravec je govoril smešnico itd. Obila množica pa je poslušala mične pesmi, godbo in deklamacijo sedé pri mizah, s katerih je dišala pečenka pa gnjat in so zvonili kozarci z vinom in pivom. Tako je bilo za vse skerbjeno, da je bil naslov tega večera res „utile dulci“. Če nas pa vprašate: kako pa so pesmi dopadle? vam lahko rečemo, da vse prav dobro, ker so bile res — hvala gospodu vodju! — lepo izbrane, in — hvala vsem gospodom pevcom! — izverstno prepevane; zvonec pa so nosile zraven štajarskih slavenske, ki so tako globoko v serce segale, da bolj znane so poslušavci s pevci vkupaj peli in je včasih tak vesel hrup bil, da so se gosp. pevci mogli možke deržati, da niso iz „konteksta“ prišli. Ko bi še le vsi domači, katerim je dan dober glas, se udeleževali z dušo in telesom domačega petja, katero vselej, kadar koli in kjer koli se sliši, izbuja največjo radost, oj! kako bi potem še le slovéle mile slavenske pesmi.

Gomiljski zdravnik.

V Gomilji bil je kdaj zdravnik,
Nikogar ni ozdravil;
Če bil je tudi zdrav bolnik,
Na noge ga ni spravil;
Bolné za zdrave je spoznal,
Za zdrave pa se grozno bal,
Brez šal!
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Kdorkolj zašel mu je v roké,
Je mogel kri prelití,
Izšel je vse ko arenke,
Se mogli so postiti;
On pa se z vincom je krepčal,
Ko kapljo spraznil je bokal
Do tal.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Katerim ni dišala jed,
Je svetval jim čiščenje;
Kdor ni po tem prišel u red,
Mu dal je za potenje;
Od zunaj je kaj rad flaštral,
Divjino pridno porez'val
In žgal.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Dekletam ni dajal zdravil,
Vedril jim je glavice,
Skrivnosti take jim drobil,
Da speklo jih je v lice.
Tako je mož, zdravnikov cvet,
Skerbel za ta in uni svet
Več let.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Pretekkel ni nobeden dan,
Da ni se kdo odlomil;
Cerkvenikom poboljšal stan,
Zasluzka jim naklonil;
Solznih jim rekel je očes:
Bolezen bila je zares
„Maliös!“
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Na kmete šel je vsigdar rad,
Dišale so mu krače,
Prinesel dostikrat je gnjat
Saboj in kos pogače,
Čez to pa še gotovi groš;
Vse stisnil je premodri mož
V svoj koš.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Kjerkoli on je obtičal,
Se deržal je ko smola,
Poprej iz mesta ni ustal,
Prem ni ga bila volja,
Če bil bi tudi sam župan
Alj fajmošter ali kaplan
Bolan.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Njegovi ključ alj pelikan
Ne dá se prehvaliti,
Celé zobe je drel iz škranj,
Po tem so šli nagnjiti;
Zavil mož je ključ in, hrust hrust!
Prinesel zob je in čeljust
Iz ust.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Prišla pa po-nj je grenjka smert
Strašno sta se metala!
Al mogel je pod rušev pert,
Z njim vednost je zaspala;
Gomiljčani se veselé,
Enakiga si ne želé
Dosle.
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

Pred letom so dobrotniku
Postavili spominek,
Načerkali popotniku
Sledeči opominek:
„Mojster-skaza oj! tu leži,
Vsakteri naj od tod beži,
Meži!“
Oj oj, aj aj, oj oj, aj aj,
Zdaj ni zdravnika takiga
Ni ga!

V. Kurnik.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Z Dunaja. Presvitli cesar so ukazali, da se v prihodnje morejo generali uredoma, višji oficirji pa na svojo lastno prošnjo iz službe izpustiti proti temu, da spet v službo stopijo, ako bi treba bilo. Tudi je oficirjem dovoljeno vojaško službo popolnoma zapustiti (kvitirati) in kakošne druge (civilne) službe si iskati; ako ni nobenega zadržka zoper tako odpoved, naj se odšteje takim oficirjem dveletno plačilo.

— Po najnovejšem vojaškem šematizmu šteje cesarska armada 4 maršale (knez Windišgrätz, grof Nugent, grof Vratislav in baron Hess), 17 feldcajgmojstrov v službi, 25 pa v penziju, 95 maršallajtnantov v službi, 132 v penziju, 124 generalmajorjev v službi, 186 v penziju, — v vsem skupaj tedaj 583 generalov; oberstarjev je pa v službi 262, v penziju 304.

— Bivši minister kupčijstva vitez Juri Toggenburg je po cesarskem sklepu od 6. t. m. za deželnega poglavarja v Benetkah izvoljen.

— Nova obleka žandarjev je nek že določena; namesto svitle železne kape bojo dobili klobuk ces. lovcev, suknja bo zelena s rudečimi obšivi; oficirji bojo imeli kartuš kakor huzarski oficirji.

— Vrednost iz vsega našega cesarstva lani v ptuje dežele izpeljanega in iz ptujih dežel v naše cesarstvo vpeljanega blaga znaša 555½ milij. gld., tedaj za 41 milijonov manj kakor predlanskim. Vpeljalo se je ptujega blaga lani za 268 milij. in 62.528 gold., izpeljalo pa našega za 287 milij. in 458.451 gld. Izpeljalo se ga tedaj je za 13 milij. in 291.184 gold. več, vpeljalo pa za 54 milij. in 36.971 gold. manj kakor predlanskim. Vojska je bila tega kriva. Zlasti kmetijskih pridelkov, sadja in oljnatih semen se je izpeljalo skor za 1 milijon več, tudi premoga veliko.

— Monakovski časniki pišejo, da je rajnki gonfaloniere Camerini v Ferari na Rimskem našem cesarju 60 milijonov frankov zapustil.

— Tistega kupčijskega strežaja Schmitta, na ktere ga ves sum letí, da je svojega gospoda Hurca tako grozovito umoril, kakor so zadnjič „Novice“ povedale, so 10. dan t. m. z njegovo nevesto in sestro izročili dunajski sodnii. Kakor se sliši, ne taji, da je umorjenega v skrinjo djal; umoril ga pa — pravi — on ni, ampak neki drug njemu neznan človek. Bomo že slišali, kaj bo dalje.

Z Gradca. Mestni odbor je sklenil, iz mestnega premoženja pripomoči, da se graško vseučilišče razširi z napravo zdravilskih višjih sol.

V Terstu. Deželno poglavarstvo ponavlja prepoved od 28. dec. 1850, po kateri ne sme nihče, ki gré iz Tersta v unanje dežele, čez 4 gold. šestíc in čez 2 gold. kraj-